

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษ

ภาคตะวันออก พ.ศ. 2561¹

นันทพิพัฒน์ ยุกตานนท์²

ในปัจจุบันสถานการณ์ทั่วโลกมีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีการเชื่อมโยงกันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองวัฒนธรรม และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดดเข้าสู่โลกดิจิทัล ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ต้องมีการเปิดเสรีทางการค้าเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของตนเอง และจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องมีการรวมตัวกันเพื่อยกระดับความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ ซึ่งในภูมิภาคอาเซียนได้มีการปรับตัวเพื่อรับการแข่งขันต่อความผันผวนของตลาดโลกเพื่อช่วงชิงความได้เปรียบและโอกาสด้านการค้า การลงทุน จึงเกิดการรวมกลุ่มของประชาคมอาเซียน 10 ประเทศ เรียกว่า Asean Economics Community (AEC) ประกอบด้วย ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และบรูไน โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน เกิดผลประโยชน์และอำนาจต่อรองกับคู่ค้าได้มากขึ้น ซึ่งตำแหน่งที่ตั้งของประเทศไทยนั้นได้เปรียบที่สุดในภูมิภาคอาเซียน อยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญเชื่อมต่อมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย (East-West Economic Corridor) และเชื่อมต่อจีนตอนใต้เข้ากับภูมิภาคแหลมทอง (North South Economic Corridor) จึงเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมต่อกับกลุ่มเศรษฐกิจในทวีปเอเชีย จึงควรผลักดันและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในประเทศ ส่งเสริมการส่งออกและให้มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตสินค้าและเป็นศูนย์กลางในการกระจายสินค้าในภูมิภาค ซึ่งจะเป็นการสร้าง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ รัฐบาลจึงได้จัดโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งอยู่ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 -2580 ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของรัฐบาลในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ “ประเทศไทย 4.0” ที่จะทำให้การค้าการลงทุนที่ทำ

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคือ รองศาสตราจารย์พัฒนะ เรือนใจดี และคณะกรรมการสอบคือ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชชัย รุดทอง และ รองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย ศิริสมบุญแนว

²นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ให้ไทยโดดเด่นในกลุ่มประชาคมอาเซียน หรือ AEC ซึ่งการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษตะวันออก (EEC) จึงเป็นการพัฒนาเขตเศรษฐกิจของประเทศไทย เพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งให้สิทธิพิเศษบางประการในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประกอบอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ เพื่อดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ และยกระดับรายได้ของประชาชนในประเทศ เพื่อรองรับการดำเนินการโครงการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติ ซึ่งการตราพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง หากมีการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ และโดยสอดคล้องกับหลักการพัฒนายั่งยืนแล้วจะทำให้การใช้ที่ดินในภาคตะวันออกเป็นไปอย่างเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่ได้อย่างแท้จริง ทั้งยังจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมให้มีการประกอบพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ทันสมัย สร้างนวัตกรรมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการเกษตรกรรมดั้งเดิม ตลอดจนวิถีชีวิตของชุมชนในพื้นที่

จากการศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดตั้ง และรูปแบบของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หลักกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษของไทยและต่างประเทศ ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นเรื่องของการจัดให้มีพื้นที่เฉพาะเพื่อจัดทำพื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยจัดให้ระบบโครงสร้างสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในการที่จะเข้ามาลงทุนประกอบการประกอบอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม และการลงทุนรูปแบบอื่น ๆ รวมถึงการจัดสิทธิประโยชน์เพื่อเป็นแรงจูงใจแก่นักลงทุนเพื่อให้เข้ามาลงทุนในประเทศ เช่น สิทธิประโยชน์ทางภาษี สิทธิประโยชน์ทางที่ดิน สิทธิประโยชน์ทางแรงงาน เป็นต้น ซึ่งแต่ละประเทศที่จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษก็จะมีการกำหนดสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกันออกไปโดยการกำหนดลงไว้ในกฎหมายเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุน ด้วยเหตุนี้การกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อรองรับการจัดทำพื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษจึงเป็นส่วนที่สำคัญเพื่อรองรับการดำเนินการโครงการในพื้นที่และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติ ซึ่งจากการศึกษาพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 ทำให้ทราบว่าปัญหาข้อกฎหมายหลายประการที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายหรือการกำหนดมาตรการจูงใจนักลงทุนที่มากเกินไปจนทำให้เกิดผลเสียหายนต่อประเทศ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ประเด็นปัญหาแรก คือ ปัญหาการรวมอำนาจไว้ที่เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก โดยพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 43 โดย

มีการกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกมีอำนาจในการอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือรับจดทะเบียน หรือการแจ้งตามกฎหมาย 8 ฉบับ ได้แก่ 1) กฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน 2) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร 3) กฎหมายว่าด้วยการ จดทะเบียนเครื่องจักร 4) กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข 5) กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเฉพาะเพื่อการ อนุญาตให้คนต่างด้าวตามมาตรา 54 (1) หรือ (2) อยู่ต่อในราชอาณาจักร 6) กฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ 7) กฎหมายว่าด้วยโรงงาน 8) กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน หรือที่เรียกว่า One Stop Services ซึ่งเป็นการ รวมศูนย์อำนาจไว้อยู่ที่คนเดียวจึงเป็นการถ่ายโอนอำนาจคืนให้กับรัฐผ่านเลขาธิการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ หลักการกระจายอำนาจการปกครองให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอิสระในการปกครองตนเอง การบริหาร การเงิน การคลัง จัดทำบริการสาธารณะ และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะโดยรัฐบาล ถ่ายโอนอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็น อีกทั้งการให้อำนาจสำนักงานในการบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภค ในพื้นที่ เพื่อให้โครงสร้างพื้นฐานภายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จึงเป็นการรวมอำนาจการบริหาร จัดการแบบรวมศูนย์ของรัฐบาลโดยผ่านเลขาธิการและสำนักงาน ส่งผลกระทบต่ออำนาจหน้าที่ในการจัดทำ บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตรงโดยเป็นการลดบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่หลักในการดำเนินการด้านการจัดทำระบบสาธารณะในพื้นที่ รวมถึงลด อำนาจหน้าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่มีความชำนาญในเรื่องท้องถิ่นที่ตนเองรับผิดชอบลง อีกทั้งการให้อำนาจ เลขาธิการในการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฎหมายในเรื่องการอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบรับจดทะเบียน หรือรับแจ้งตามกฎหมายนั้นแม้มีการแจ้ง หน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นเพื่อเสนอความเห็นก็ตามแต่สุดท้ายก็ขึ้นอยู่กับความ เห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายจึงเท่ากับว่าอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ภายใต้การตัดสินใจ ของคณะกรรมการนโยบายซึ่งคือรัฐมนตรีหลายกระทรวง โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ทำให้เกิดการ เอื้อประโยชน์ให้กับคนบางกลุ่ม นักลงทุนผู้มีอิทธิพลต่อนักการเมือง ส่งผลกระทบต่อคุณภาพขั้นพื้นฐาน ของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ได้

ประเด็นปัญหาที่สอง ปัญหาการให้ผู้ประกอบการที่เป็นต่างด้าวถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินภายในเขต ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 49 กำหนดให้ ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นคนต่างด้าว มีสิทธิในการถือ กรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์อื่น อาคารชุด เพื่อประกอบกิจการ และพักอาศัย ซึ่งที่ดินที่คนต่างด้าว สามารถมีกรรมสิทธิ์ได้นั้น มาจากการที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จัดซื้อ เช่า เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน เวนคืน หรือโดยวิธีการอื่น ซึ่งบทบัญญัติมาตราดังกล่าวเป็นการกำหนดมาตรการ จูงใจในเรื่องที่ดินให้กับนักลงทุนซึ่งในกฎหมายดังกล่าวก็มีมาตรการจูงใจแก่นักลงทุนที่เกี่ยวกับที่ดินอีก

เช่นกันซึ่งเป็นการกำหนดในเรื่องเช่าที่ดินที่มีระยะเวลาที่ยาวนานและเพียงพอต่อการประกอบกิจการอยู่แล้วในกรณีที่มีการเวนคืนตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 34 หากการเวนคืนที่ดินเอกชนแล้วนำไปที่ดินดังกล่าวไปให้กับคนต่างด้าวเพื่อไปประกอบกิจการเพื่อการพาณิชย์นั้น เห็นว่า แม้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2562 มาตรา 7 ได้กำหนดให้การเวนคืนที่ดินเพื่อการจำเป็นในกิจการสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ การได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยการเวนคืนที่ดินเพื่อประโยชน์สาธารณะหมายความว่า รวมถึงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษไว้ด้วย จึงเท่ากับว่าการเวนคืนที่ดินเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกนั้นสามารถกระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีการตราขึ้นเพื่อการอันเป็นประโยชน์สาธารณะ แม้ว่าภายหลังที่ดินที่ถูกเวนคืนไปดังกล่าวถูกนำไปให้ผู้ประกอบการดำเนินการเพื่อการพาณิชย์ก็ตาม จึงเห็นว่าเป็นการขัดกับวัตถุประสงค์การเวนคืนที่ดินที่ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง ซึ่งเห็นว่าการยึดเพียงข้อกฎหมายดังกล่าวที่เปิดช่องให้ภาครัฐเข้าดำเนินการเวนคืนได้นั้นควรต้องมีการพิจารณาถึงสิทธิชุมชนและความเสมอภาค การมีสิทธิเสรีภาพของประชาชนในพื้นที่ประกอบไปด้วยเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดและหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นปัญหาที่สาม ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาการเช่า เช่าช่วง ให้เช่า หรือให้เช่าช่วงที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ พระราชบัญญัติเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 52 กำหนดให้สิทธิประโยชน์ในการเช่า เช่าช่วง ให้เช่า หรือให้เช่าช่วงที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ โดยไม่นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 540 และพระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2542 มาใช้บังคับ การเช่าเช่าช่วง ให้เช่า หรือให้เช่าช่วงที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษสามารถทำสัญญาได้ไม่เกิน 50 ปี จะต่อสัญญาเช่าได้อีกเกิน 49 ปี นับแต่วันครบ 50 ปีไม่ได้ ซึ่งการกำหนดให้ถือครองระยะยาวเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันเป็นการจูงใจให้นักลงทุนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเกิดความมั่นใจในการลงทุนระยะยาว ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสิทธิประโยชน์ทางที่ดินในเขตเศรษฐกิจพิเศษของต่างประเทศในส่วนของระยะเวลาพบว่าเขตเศรษฐกิจพิเศษสาธารณรัฐประชาชนจีนและเวียดนาม มีการกำหนดระยะเวลาการเช่าสำหรับนักลงทุน อยู่ระหว่าง 40 -70 ปี ขึ้นอยู่กับพื้นที่และรูปแบบโครงการลงทุน จะเห็นได้ว่าระยะเวลาการเช่าของไทยในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษระยะเวลาการเช่าที่ยาวนาน ซึ่งการให้เช่าที่ดินที่ยาวนานเกินไปนั้นทำให้รัฐต้องสูญเสียรายได้จากค่าเช่าในอนาคตที่อาจเพิ่มสูงขึ้นตามราคาที่ดินและภาวะเงินเฟ้อจึงเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่นักลงทุนต่างชาติมากเกินไป อีกทั้งยังทำให้ประชาชนบริเวณพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 3 จังหวัด ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา เสียพื้นที่ให้คนต่างชาติใช้ในการประกอบกิจการยาวนานถึง 99 ปี ซึ่งถึงตอนนั้นราคาบ้านและที่ดินมีราคาที่สูงจนประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถซื้อบ้านและ

ที่ดินบริเวณดังกล่าวได้ และสุดท้ายที่ดินบริเวณดังกล่าวตกเป็นของนายทุน ทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความไม่เป็นธรรมในสังคม เกิดการขาดแคลนที่ดินทำกินของประชาชนในพื้นที่เนื่องจากการถูกนายทุนเข้า มากว้านซื้อที่ดินเพื่อไปเก็งกำไรและปั่นราคาอสังหาริมทรัพย์ จึงทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกิน ของคนไทยและยังเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องและเพิ่มขึ้นเนื่องจากรัฐยังไม่มีระบบการจัดการที่ดินที่ดี การจัดทำ เรื่องการปฏิรูปที่ดิน การกระจายการถือครองที่ดิน การใช้ประโยชน์จากที่ดิน รวมถึงธนาคารที่ดินเพื่อ จัดระบบที่ดินเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีที่ดินทำกินอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบมาตั้งแต่เริ่มต้น อีกทั้ง ในส่วนการอนุญาตให้มีการเช่าช่วง หรือให้เช่าช่วงที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจ พิเศษนั้น เห็นได้ว่าการอนุญาตให้มีการเช่าช่วงดังกล่าวนักลงทุนสามารถนำไปเช่าช่วงต่ออีกต่อหรือหลายต่อ ซึ่งที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ผ่านนักลงทุนมาหลายต่อ จะส่งผลทำให้การเช่าที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์มี ราคาที่สูงขึ้นไปจากราคาจริง ซึ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนค่าเช่าที่ดินให้กับนักลงทุนทำให้นักลงทุนเลือกประเทศ เพื่อนบ้านในการเข้าไปลงทุนแทนประเทศไทยเพื่อประหยัดค่าเช่าที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์มีราคาที่สูง ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศและการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศเข้ามาประกอบกิจการในเขต พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ประเด็นปัญหาที่สี่ ปัญหาการให้สิทธิประโยชน์นำคนต่างด้าวเข้ามาและอยู่ และทำงานใน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 54 ได้ กำหนดสิทธิประโยชน์ให้ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษให้สามารถนำแรงงานต่างด้าวซึ่งเป็นผู้มี ความรู้ความเชี่ยวชาญ ผู้บริหาร ผู้ชำนาญการ หรือนักลงทุนที่มีความรู้ความสามารถพิเศษที่คณะกรรมการนโยบาย กำหนดให้เชิญชวนให้เข้ามาทำงานในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ รวมถึงคู่สมรส และบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะ ของบุคคลดังกล่าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร หากแรงงานต่างด้าวดังกล่าวยังไม่ได้เข้ามาในราชอาณาจักร เลขธิการอนุญาตจะให้คนต่างด้าวดังกล่าวนั้นมาและอยู่ในราชอาณาจักร แล้วเลขธิการจึงแจ้งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองทราบและให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองนั้น ซึ่งการ อนุญาตดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ความเชื่อมั่นในการตรวจสอบคนเข้าเมือง การป้องกันโรคติดต่อ การป้องกันการค้ายมนุษย์ การตรวจสอบเอกสารได้ ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเป็นกฎหมายที่กำหนดเรื่องพิจารณาการเข้ามาและอยู่ใน ราชอาณาจักรของคนต่างด้าว ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้ตราขึ้นเพื่อความมั่นคงของประเทศและเพื่อความสงบ เรียบร้อยของประชาชน มีการกำหนดยกเว้นให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรแม้เป็นกรณีพิเศษ สำหรับ ผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง นักลงทุน ผู้บริหารระดับสูง และผู้ประกอบการวิสาหกิจเบื้องต้น รวมถึงผู้ติดตามซึ่งเป็น คู่สมรสและบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย โดยการการเข้ามาอยู่และการเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรต้องมื การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด

ในส่วนเรื่องการกำหนดสิทธิทำงานของคนต่างด้าวในราชอาณาจักรนั้น พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 55 ยังไม่มีความชัดเจนในการกำหนดให้ผู้ติดตามที่เป็นคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรมีสิทธิทำงานในราชอาณาจักร เกิดความไม่ชัดเจนในกฎหมาย คนต่างด้าวที่ต้องนำผู้ติดตามมาด้วยดังกล่าวเกิดความไม่มั่นใจที่จะเลือกมาทำงานในประเทศไทยส่งผลให้ประเทศไทยขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะสูงเข้ามาทำงาน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้ง กฎหมายไม่มีบทบัญญัติการจำกัดจำนวนการจ้างแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวไว้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันแรงงานต่างด้าวประเทศเพื่อนบ้านไทยมีค่าแรงที่ถูกกว่าผู้ประกอบการมีความต้องการจ้างงานต่างด้าวมากกว่าเพื่อผลกำไรสูงสุดในการประกอบการ ส่งผลกระทบต่อแรงงานไทยเกิดการว่างงาน อีกทั้งอาชีพบางอย่างไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงต้องนำแรงงานต่างด้าวเข้ามา ยังมีแรงงานต่างด้าวเข้ามามากจะนำไปสู่ปัญหาสังคม ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาสาธารณสุข ในเขตพื้นที่ดังกล่าวได้

ประเด็นปัญหาที่ห้า ปัญหาการให้สิทธิประโยชน์ในเรื่องยกเว้น หรือลดหย่อนภาษี ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พระราชบัญญัติพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 56 ได้กำหนดการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีซึ่งปรากฏอยู่ในกฎหมายอื่นหลายฉบับ ได้แก่ การกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 641) พ.ศ. 2560 สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามพระราชบัญญัติการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 ส่วนเรื่องสิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านเขตปลอดอากร มีการกำหนดเขตปลอดอากรที่จัดตั้งในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกไว้โดยมีการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของระยะเวลาการเรียกเก็บอากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560 ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการที่เข้ามาลงทุนในประเทศต้องมีการศึกษาข้อมูล ระเบียบ ข้อกำหนด ประกาศ กฎหมายหลายฉบับ เกิดความไม่สะดวก เป็นการเพิ่มภาระให้ผู้ประกอบการให้ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ในกฎหมายหลายฉบับ ไม่เอื้อต่อการดำเนินการทางธุรกิจ เกิดการลดความน่าสนใจในการลงทุนในประเทศไทยลง และในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีในมาตรา 56 วรรคสอง ใช้คำว่า “คณะกรรมการนโยบายอาจกำหนดให้ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดหรือบางรายได้รับประโยชน์” ซึ่งหมายความว่าผู้ประกอบการเพียงบางรายอาจจะได้รับสิทธิประโยชน์จึงเกิดปัญหาความไม่เท่าเทียมกันได้ อีกทั้งในกฎหมายดังกล่าวมีการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เน้นไปในทางดำเนินกิจกรรมอุตสาหกรรม ซึ่งยังขาดในเรื่องมาตรการภาษีจูงใจเพื่อส่งเสริมแรงงานไทยและภาษีส่งเสริมสิ่งแวดล้อม โดยในเรื่องแรงงานแบบไร้ฝีมือนั้นแรงงานต่างด้าวมีค่าแรงที่ถูกกว่าแรงงานไทย ซึ่งผู้ประกอบการสามารถเลือกแรงงานเข้าทำงานได้อิสระจึงเลือกแรงงานต่างด้าวที่มีค่าแรงที่ถูกกว่าเพื่อผลประกอบการที่มีกำไรมากกว่า ส่งผลให้แรงงานท้องถิ่นของไทย

เกิดการว่างงานไม่มีรายได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจจึงควรมีการกำหนดในเรื่องมาตรการภาษีเงินได้ เพื่อส่งเสริมแรงงานไทย และในเรื่องสิ่งแวดล้อมนั้นปัญหาการปล่อยมลพิษจากอุตสาหกรรมเป็นปัญหาสำคัญของประเทศส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของคนเป็นอย่างมากจึงควรกำหนดมาตรการภาษีเงินได้สิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยจูงใจนักลงทุนให้มีการรักษาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ส่งผลดีต่อภาครัฐในการลดใช้งบประมาณในการเยียวยาสิ่งแวดล้อมรวมทั้งปัญหาสุขภาพของประชาชนในพื้นที่

จากการศึกษาพระราชบัญญัติพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในประเด็นปัญหาข้างต้น ดังนี้

1. ปัญหาการรวมอำนาจไว้ที่เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เห็นควรเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 โดยกำหนดให้นายกรัฐมนตรีปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้บริหารพื้นที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในกลไกบริหารจัดการระดับพื้นที่ในการกำหนดขอบเขตหน้าที่ ซึ่งจะประกอบด้วย ตัวแทนจากส่วนกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนเพื่อการพัฒนาสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับการให้อำนาจเลขาธิการในการอนุมัติ อนุญาต หรือการออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ หรือรับแจ้งใน 8 กฎหมายดังกล่าวข้างต้นนั้น เห็นว่าควรเพิ่มเติมในกฎหมายกำหนดให้พนักงานท้องถิ่นมีความชำนาญในรายละเอียดของกฎหมายและข้อบัญญัติท้องถิ่นมากกว่าเข้ามาเป็นส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือและมาปฏิบัติงานรวมกันในศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) โดยมีการจัดทำหลักเกณฑ์ในการบริหารพื้นที่ร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในแต่ละพื้นที่เนื่องจากประชาชนในแต่ละพื้นที่จะมีความต้องการในด้านการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน เพื่อสามารถอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอน และเป็นหลักเกณฑ์เดียวกันที่ทันสมัยร่วมกันเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจที่เน้นตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นท้องถิ่นเป็นหลัก และนำรูปแบบการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเมืองเซ็นเจิ้น มาปรับใช้ในการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยในระยะแรกรัฐบาลมีบริหารจัดการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบของการสั่งการ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกนั้นตั้งอยู่มีอำนาจในการวางโครงสร้างและการจัดการภายในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกนั้น และในส่วนการควบคุมกิจการอยู่ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการนโยบาย ในส่วนระยะที่สองเป็นระยะถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการในพื้นที่ที่มีเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกตั้งอยู่

2. เห็นควรมีการยกเลิกพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 49 เนื่องจากในกฎหมายดังกล่าวได้มีการกำหนดเรื่องให้เช่าช่วง ให้เช่า หรือให้เช่าช่วงที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์ ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ ไม่เกิน 50 ปี และสามารถต่ออายุการเช่าได้อีกไม่เกิน 49 ปี ซึ่งระยะเวลาดังกล่าวมีความเพียงพอที่จะสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนว่าจะสามารถประกอบกิจการในระยะ

ยาวได้อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่ต้องมีการให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินแก่คนต่างด้าวอีก โดยนำรูปแบบเศรษฐกิจพิเศษสาธารณรัฐประชาชนจีนมาปรับใช้กับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกโดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายกำหนดให้ที่ดินในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นของรัฐบาล ผู้ประกอบในพื้นที่ดังกล่าวต้องเช่าที่ดินจากรัฐบาลเพื่อใช้ประกอบการ และออกหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขกำหนดให้การใช้ที่ดินในบริเวณใด และต้องเสียค่าเช่าเท่าใดโดยคำนึงถึงประเภทของกิจการและการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 34 ให้ตัด “การเวนคืน” ออก โดยกำหนดให้ได้มาซึ่งที่ดินมีเฉพาะในเรื่องการซื้อที่ดินจากเอกชน การเช่า เช่าซื้อ แลกเปลี่ยน เนื่องจากการเวนคืนของเอกชนเป็นการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยการเอากรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของประชาชนมาเป็นของรัฐและไม่สอดคล้องกับหลักการพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดและหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3. เห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 52 วรรคสอง โดยกำหนดระยะเวลาการเช่าที่ดินในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษครั้งแรกเพียง 50 ปี ภายใต้เงื่อนไขการต่อสัญญาเช่าได้อีก 20 ปี รวมระยะเวลาเช่าสูงสุด 70 ปี โดยน่านโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศเวียดนามที่ประสบความสำเร็จมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมาปรับใช้ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกของประเทศไทย เนื่องจากการทำสัญญาเช่าล่วงหน้าระยะยาว อาจทำให้รัฐสูญเสียรายได้จากค่าเช่าในอนาคตที่อาจเพิ่มสูงขึ้นตามราคาที่ดินและภาวะเงินเฟ้อ โดยมีกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขระยะเวลาการเช่าโดยพิจารณาตามลักษณะของโครงการที่มาลงทุนและจำนวนเงินที่นำมาลงทุน

เห็นควรแก้ไขพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 52 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ในเรื่องการอนุญาตให้มีการเช่าช่วงออก เนื่องจากการอนุญาตให้มีการเช่าช่วง หรือให้เช่าช่วงที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ แล้วนำไปเช่าช่วงต่ออีกต่อหรือหลายต่อ ทำให้ค่าเช่าที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ผ่านนักลงทุนมาหลายต่อ จนกลายเป็นการเช่าที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ในราคาที่แพง ซึ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนให้กับนักลงทุน อาจส่งผลให้นักลงทุนเลือกประเทศเพื่อนบ้านในการเข้าไปลงทุนแทนประเทศไทย

เห็นควรข้อกำหนดให้มีการจัดทำเรื่องการปฏิรูปที่ดิน การกระจายการถือครองที่ดิน การใช้ประโยชน์จากที่ดิน รวมถึงธนาคารที่ดิน เพื่อจัดระบบที่ดินในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกควบคู่ไปกับพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฉบับนี้ ตามแนวทางการปฏิรูปประเทศไทย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมการเมืองไทย ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำของการไม่มีที่ดินทำกินของประชาชนในพื้นที่

4. เห็นควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 มาตรา 54 ในส่วนที่เลขานุการอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรแล้วให้

เลขาธิการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองทราบและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองต่อไป โดยนำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดมาใช้ร่วมกับอนุญาโตให้คนต่างด้าวผู้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยคนต่างด้าวที่จะเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรได้นั้นต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้องโดยการยื่นขอหนังสือรับรองคุณสมบัติสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ณ ศูนย์บริการวิซ่าและใบอนุญาตทำงานหรือสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ เมื่อได้รับหนังสือรับรองแล้วให้คนต่างด้าวและผู้ติดตามไปขอรับการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษ (Smart Visa) จากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ณ ศูนย์บริการวิซ่าและใบอนุญาตทำงานหรือสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศ และเพิ่มเติมบทบัญญัติกฎหมายมาตรา 55 ในเรื่องการทำงานในราชอาณาจักรของผู้ติดตามสำหรับคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะให้มีความชัดเจน รวมทั้งเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนของแรงงานไร้ฝีมือของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว โดยมีการกำหนดจำนวนการรับเข้าทำงานแรงงานไร้ฝีมือของแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว รวมทั้ง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขกำหนดให้ผู้ประกอบการจ้างแรงงานไทยในอัตราส่วนที่มากกว่าแรงงานต่างด้าว มีข้อกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องมีการพัฒนาฝีมือทักษะแรงงานอย่างต่อเนื่อง โดยในใบอนุญาตประกอบอาชีพ ต้องมีการกำหนดเป็นระยะเวลาเพื่อการฝึกอบรมในส่วนแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ ต้องมีการออกประกาศหลักเกณฑ์ให้ผู้ประกอบการต้องมีการรับเฉพาะแรงงานต่างด้าวที่จดทะเบียนอย่างถูกต้องเท่านั้นเพื่อลดปัญหาทางสังคม ปัญหาชนกลุ่มใหญ่จากแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาในประเทศไทย

5. ควรกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีในพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 ให้มีความชัดเจน รวมไว้ในกฎหมายดังกล่าวฉบับเดียว เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ประกอบการสามารถศึกษา กฎ ระเบียบ ประกาศ ต่าง ๆ โดยในมาตรา 56 วรรคแรก ให้มีการเพิ่มเติมรายละเอียดเป็นรายการการได้รับสิทธิพิเศษภาษีเป็นรายข้อ และมีการออกหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดให้สอดคล้องกันเพื่อให้่ายต่อความเข้าใจในการศึกษากฎหมาย โดยในส่วนมาตรา 56 วรรคสอง ควรมีการกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้มีความชัดเจนและเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผู้ประกอบการเกิดความมั่นใจที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศ โดยตัดคำว่า “อาจ” ออก และเห็นควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องมาตรการจูงใจในเรื่องสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีแรงงาน โดยกำหนดเพิ่มเติมให้มีการลดอัตราภาษีนิติบุคคลให้เพิ่มขึ้นหากมีการจ้างแรงงานคนไทยในท้องที่หรือแรงงานไทย โดยพิจารณาจากขนาดของกิจการของผู้ประกอบการ จำนวนแรงงานที่ใช้ในการประกอบกิจการ ปัจจัยการลงทุนมาเป็นอัตราส่วนในการนำมาปรับลดอัตราภาษีนิติบุคคล และมีการกำหนดวิธีการคิดอัตราภาษีเป็นสัดส่วนที่ชัดเจนในประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวมถึงเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องมาตรการจูงใจทางภาษีในเรื่องสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ลด

ปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่และเกิดความสอดคล้องกับหลักการพัฒนายั่งยืนส่งเสริมการประกอบพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ทันสมัย สร้างนวัตกรรมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

เอกสารอ้างอิง

รติมา คชนันท์. “ระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ความหวังใหม่เพื่อเศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างยั่งยืน.”

Academic Focus, (พฤศจิกายน 2560) : 2.

ณัฐภัทร รัตนชีวกุล. “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพจากการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ศึกษากรณีตามข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียน (MRAs).”

วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2558.

จิรามน สุธีรชาติ. **EEC ความหวังใหม่ของเศรษฐกิจไทย ทำไมต้องเริ่มตั้งแต่ววันนี้** [Online],

Available URL : <https://www.scbeic.com/th/detail/product/3544> , 2020 (พฤษภาคม,15)

